Utorak, 02.10.2012.g.

Međugorje je prepuno duhovne milosti. Ali ne samo kroz mir ZA KOJI

IMAŠ OSJEĆAJ DA GA TAMO MOŽEŠ I FIZIČKI DODIRNUTI.

Nego i kroz razne događaje, ljude, situacije kroz koje svatko od nas

može RASTI U VJERI I DUHOVNOSTI.

NO, TO JE SAMO ONDA AKO TO ŽELIMO I TRAŽIMO. TU

VJERU I DUHOVNOST.

JER AKO TO ŽELIMO I TRAŽIMO, A RADI TOGA SMO I

POZVANI OD MAJČICE U MEĐUGORJE, ONDA JEDNOSTAVNO

MORAMO OTVORITI SRCE, I SVE OKO SEBE GLEDATI DRUGIM

OČIMA, DUHOVNIM OČIMA.

Sve to sam naveo kao uvod u ono što su mi GOSPODIN I NJEGOVA, I

NAŠA MAJČICA, dali spoznati dolje u jednom događaju kojem

sam bio svjedok.

Popodne, nakon obilaska KRIŽEVCA I PODBRDA, odlučio sam se među

prvima ispovjediti kako bi imao vremena da prije mise obiđem malo

štandove i kupim si neke sitnice , krunicu i neku sliku, što sam naumio

dolje potražiti.

Ja sam došao na ispovijed već prije 15.00 sati. No, ispostavilo se da

ispovijed počne tek u 16.00. sati.

Kako je nas nekoliko već vani čekalo, rekla je jedna žena da u crkvi

ispovijeda jedan svećenik pa se možemo probati unutra ispovjediti.

I tako je nas nekoliko ušlo u crkvu. I stvarno, s lijeve strane je bio već red

od nekoliko ljudi koji su čekali ispovijed.

Stao sam u red i čekao. Ispovjedilo se nekoliko ljudi i unutra je ušao

jedan mladi čovjek.

Zadržao se unutra neko kratko vrijeme, kada najedanput, izađe iz

ispovjedaonice taj čovjek a za njim odmah i svećenik.

I SVEĆENIK ONAKO, POVIŠENIM TONOM, ALI NIJE MI IZGLEDAO

SRDIT, NEGO ONAKO REZINGNIRAN, JADAN, PUN EMOCIJA,

GLASNO IZGOVORI, MAŠUĆI RUKOM:

"DALJE SE ISPOVJEDAJTE VANI!" I ODE NA DRUGU STRANU

CRKVU.

A onaj mladi čovjek koji je bio unutra je otišao prema izlazu iz crkve,

uzeo blagoslovljenu vodu, prekrižio se i izašao van iz crkve.

Malo sam gledao kuda će svećenik, malo sam gledao kamo je otišao onaj

mladi čovjek.

I svi koji smo čekali na ispovijed, ostali smo u čudu, što se sada

dogodilo. Pogledali smo se i izašli smo van iz crkve.

Ponovno smo otišli čekati u red vani, pred vanjskim ispovjedaonicama.

Još smo uvijek smo bili pod dojmom onog što smo doživjeli.

A ja sam nekako, kao da mi je moj anđeo čuvar objašnjavao, došao do

neke spoznaje što se zbilo.

Po nekom mojem osjećaju, taj dragi

svećenik, NJEGOVA DUŠA, SE

JEDNOSTAVNO "PREPUNIO" RAZNIH

GRIJEHA KOJE JE PRIMIO OD ONIH

KOJE JE ISPOVJEDAO. A IZ NEKIH

RAZLOGA NIJE IH PREDAVAO

GOSPODINU.

ILI TKO ZNA U KAKVOJ JE KUŠNJI

BIO… NO SVAKAKO VEZANO UZ

POSLANJE KOJE JE OBAVLJAO,

SAKRAMENT POMIRENJA.

SAKRAMENT POMIRENJA, KAKO TO

SNAŽNO I DOSTOJANSTVENO ZVUČI.

Jer sam kasnije na internetu, gdje su podaci o onim svećenicima koji

svoju službu sada obavljaju u župi i svetištu Međugorje, pročitao da taj

svećenik upravo najviše obavlja sakrament pomirenja, ispovijedi i

odrješenje grijeha.

A taj mladi čovjek, koji je zadnji bio na ispovijedi, vjerojatno je kroz

svoju ispovijed "PREPUNIO ČAŠU" TOG DRAGOG SVEĆENIKA.

Tko zna što mu je rekao, možda neki teški grijeh, nešto za što se ne može

samo tako dobiti odrješenje, ili nešto slično… Tko zna…

I još mi neki razlozi idu "kroz misli"…

GOSPODINE BLAGI I PREMILI, SMILUJ

SE TOM SVOME SLUZI PO SMILOVANJU

SVOME, I POŠALJI MU SVOJEGA DUHA

U OBILJU DA GA OJAČA I ISPUNI U

POSLANJU ŠTO SI MU NAMIJENIO!

I kažem ja vani tim ženama, koje su sa mnom čekale na ispovijed, da

smo mi spremni svoje svećenike ogovarati na razne načine, da su ovakvi i

onakvi, da bi morali ovako i onako, sve po našim željama i namislima.

A evo, rekao sam, zamislite da netko od nas sjedne tamo na onaj stolac i

da mu svi mi dođemo i da mu, onako jedan za drugim, bez da može

predahnuti, iznesemo svoje grijehe, one silne oholosti, licemjerja,

ogovaranja, laži, uvrede, krađe, nepoštovanje i vrijeđanje

GOSPODINA, NJEGOVOG, OCA, DUHA SVETOGA, DJEVICE

MARIJE, a možda i abortuse, ubojstva, nevjere i blud, rodoskvrnuća,

itd… I da onda svi mi očekujemo da nas se jednostavno odriješi od

svega što smo danima i godinama činili.

Tko bi od nas to mogao izdržati da

sluša i da nosi u sebi!?

Sve žene su me pogledale, vidio sam da nisu o tome tako razmišljale, i

počele su kimati glavom u znak odobravanja, složivši se sa mnom.

I još sam im rekao da ti dragi svećenici imaju samo Gospodina da mu

predaju to što od nas prime.

Da, rekli bi neki, pa što im više treba. Pa oni su NJEGOVI, ON će od

njih sve to uzeti.

Da, hoće.

No, zaboravljamo da su naši svećenici samo ljudi, kao i svi mi, da imaju

i oni ljudska srca, krhka ljudska srca, da su puno više napastovani od

zloga i njegovih duhova, a da ne govorim koliko su "napastovani" od nas,

svojih vjernika, svojih župljana. Koji se tako rijetko molimo za njih.

AJDE, NEKA SVATKO OD VAS, KOJI

ČITA OVAJ ČLANAK UPITA SADA SEBE,

KOLIKO PUTA SE NA DAN POMOLI ZA

SVOJEG ŽUPNIKA, ILI NEKOG DRUGOG

SVEĆENIKA!?

A KOLIKO JE NJIMA TEŠKO!

KADA GOD SAM ZAPODJENUO NEKI RAZGOVOR O SVEĆENICIMA,

BRANIO IH I PRED PRIPADNICIMA DRUGIH VJERA, npr.

PROTESTANTIMA, JER ONI BAŠ NE DRŽE DO PAPE I

SVEĆENIKA, UVIJEK SVIMA KAŽEM DA NEKA PROČITAJU

EVANĐELJA I NEKA VIDE ŠTO JE GOSPODIN ISUS REKAO

PETRU, A IZA NJEGA I SVIMA SVEĆENICIMA KOJI SU BILI U

CRKVI U PROTEKLIH 2000 GODINA.

NEŠTO, ŠTO JE ISUS ČINIO ZA SVOJEG ŽIVOTA I OSTAVIO

PETRU I SVEĆENICIMA DA ČINE KADA ON, GOSPODIN ISUS,

UZAĐE NA NEBO K BOGU OCU.

NEŠTO, ZA ŠTO JE JEDINO NJIH, I SAMO NJIH, SVOJE

SVEĆENIKE, KOJE ON POZOVE DA MU SLUŽE, OVLASTIO.

DA ISPOVJEDAJU I ODRJEŠUJU

GRIJEHE!

JER REKAO JE PETRU DA ŠTO ĆE ON

NA ZEMLJI SVEZATI DA ĆE BITI

SVEZANO I NA NEBU.

A ŠTO ĆE ON NA ZEMLJI ODRJEŠITI,

BIT ĆE ODRJEŠENO NA NEBU.

TO MOGU SAMO SVEĆENICI KRISTOVI.

I TO UVIJEK KADA OBAVLJAJU SVOJU SVEĆENIČKU DUŽNOST.

BILO DA SU PIJANI ILI TRIJEZNI, BILO DA SU U BLUDU ILI NA

GLASU SVETOSTI, BILO DA SU NEMARNI, LIJENI, ILI MARLJIVI,

PRODUHOVLJENI, ONO ŠTO NJIMA ISPOVIJEDIMO I ONI NAS

ODRJEŠE TIH ISPOVIJEĐENIH GRIJEHA, NAMA JE ODRJEŠENO.

A TO KAKO SU ONI VRŠILI SVOJE POSLANJE OVDJE NA

ZEMLJI, TO ĆE ONI RIJEŠITI SA SVOJIM I NAŠIM GOSPODINOM

KADA DOĐU PRED NJEGA.

NIJE ČUDNO ŠTO PUNO SVEĆENIKA, I PONEKI PAPA, PREMA

SVJEDOČENJU ONIH KOJIMA JE TO DATO ZA SPOZNATI, PATE

I TRPE TEŠKE MUKE U ČISTILIŠTU.

MOLIMO ZA SVOJE SVEĆENIKE!

JA SKORO SVAKI DAN IZMOLIM NEKU MOLITVU ZA NAŠE

SVEĆENIKE.

NAJČEŠĆE IZMOLIM JEDNU MOLITVU KOJU SAM SI SAM SLOŽIO,

ONAKO OD SRCA, DA IH SVE OBUHVATIM:

"MOLIM TE GOSPODINE I ZA NAŠEG PAPU, BENEDIKTA

XVI,

ZA SVE KARDINALE, NADBISKUPE I BISKUPE,

ZA NAŠEG ŽUPNIKA ZORANA I SVE ŽUPNIKE,

ZA NAŠE SVEĆENIKE ANTUNA, PETRA I FRANU, I SVE

DRUGE SVEĆENIKE,

ZA fra ZLATKA, fra ZVJEZDANA, fra IVANA, I SVE DRUGE

REDOVNIKE I REDOVNICE,

UDIJELI IM SNAGE, MUDROSTI, PROVIDNOSTI,

VJERE, UFANJA, LJUBAVI I ZDRAVLJA,

DA USPJEŠNO VODE TVOJU I NAŠU CRKVU,

DA USPJEŠNO VRŠE TVOJU SVETU VOLJU,

ZA SPAS SVOJIH DUŠA I DUŠA SVIH NAS GRIJEŠNIH

VJERNIKA.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE,

I BLAGOSLOVLJEN TVOJ OTAC, BOG OTAC,

I VAŠ DUH SVETI U VIJEKE.

NEKA SE PROSLAVLJAJU VAŠA IMENA.

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI."

I SADA TE MOLIM, PREDRAGI GOSPODINE,

USLIŠI OVU MOJU MOLITVU.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE, I TVOJ OTAC BOG

OTAC, I VAŠ DUH SVETI.

I ČAST I SLAVA DJEVICI MARIJI.